Jesu enkla religion enligt den japanske kristne reformatorn Dr. Toyohiko Kagawa

AV KURT ALLÉN · 2 MARS 2012

Kagawa och hans hustru har under många år levt ett enkelt, självuppoffrande, ja, t.o.m. farligt liv för att hjälpa människor på livets skuggsida. Fattiga, sjuka, skökor och brottslingar, m.m.

William Axling skriver i sin bok om Kagawa: Men denna flammande ande – son av Österns mystik – har ett budskap, som bryter fram våldsamt och glödande från en stor själs djup och detta tillsammans med hans vågsamma liv är en mäktig kallelse till en värld, som har blivit kall och cynisk och som bara gör ”på stället marsch”.

Här är en gestalt, som på vår moderna världs skådeplats icke endast talar med en profets röst men som i sitt eget liv levandegör de principer och gärningar, som alltid har ägt makt att befria och nyskapa.

Kagawa själv skriver i en av sina ”Meditationer”, under rubriken:Befriad religion!

Den religion, som liknar en imponerande byggnad, är något beklämmande. Den är ett själens skal. En religion, som bygger upp karaktärer i stället för tempel, är att föredraga. Det är av detta skäl, som jag förkastar allt som har förbindelse med de ståtliga byggnadernas religion.

I katedralernas skugga ligger fattigkvarteren. Framför Vatikanpalatset håller karbinförsedda trupper vakt. Ingenting är så ömkansvärt som katedralernas, templens och jättebyggnadernas religion.

Det skulle vara väl, om världens alla kyrkor och tempel jämnades med marken. Då skulle vi måhända förstå, vad verklig religion är. Den verkliga religionen måste vara med i sovrummet, i studiekammaren, på gatan, i fabriken, på våra utflykter, i vårt arbete, under vår fritid, vid våra måltider, ja, till och med i vår sömn. (citatet slut)

När vi läser Matt.kap.25 om den yttersta domen så förvånas vi över att det enda som får en positiv dom är om man mättat hungriga, klätt nakna och besökt människor på livets skuggsida, m.m.

Jag frågar mig! Tar vi verkligen denna förutsägelse på fullaste allvar?

Om dem som går bort till evigt straff står det i Matt.25: 41 följande:

”Sedan skall Han säga till dem som står på den vänstra sidan: Gå bort ifrån mig, ni förbannade, till den eviga elden som är beredd åt djävulen och hans änglar.

Ty jag var hungrig och ni gav mig inte att äta. Jag var törstig och ni gav mig inte att dricka.

Jag var främling och ni tog inte emot mig, naken och ni klädde mig inte, sjuk och i fängelse och ni besökte mig inte.

Då skall Han svara dem: Amen säger jag er: Allt vad ni inte har gjort för en av dessa minsta, det har ni inte heller gjort för mig. Och dessa skall gå bort till evigt straff, men de rättfärdiga till evigt liv.”

Då kanske någon frågar: Kommer man alltså in i himlen p.g.a. goda gärningar?

Nej och åter nej! Det skulle vara att totalt missuppfatta texten.

In i himlen kommer vi bara av nåd genom tron! Men det måste vara en levande tro!

Som har med sig gärningar. Har den inte det så är den en död tro och död tro kan inte frälsa.

Läs vad Jakob skriver i sitt brevs andra kapitel vers 14 och vidare:

Mina bröder, vartill gagnar det, om någon säger sig hava tro, men icke har gärningar?

Icke kan väl tron frälsa honom?

Så är ock tron i sig själv död, om den inte har med sig gärningar (vers 17).

Kanske någon frågar: Måste man göra sådana gärningar för att få komma till himlen? Frågan är fel ställd. Man måste inte, man vill, man längtar efter att göra kärlekens gärningar. Gör man inte det, behöver man bli verkligen född på nytt!

I Gal.5: 6b. kan vi läsa (enl. Bibel 1917): Allt beror på, (ALLT BEROR PÅ,) huruvida vi har en tro som är verksam genom kärlek.